

Μήνυμα Μητροπολίτη Δημητριάδος με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Ατόμων με Αναπηρία

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Το μήνυμά του με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Ατόμων με Αναπηρία, η οποία ορίστηκε να είναι κάθε 3 Δεκεμβρίου, εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος](#).

“Η αναγκαιότητα της συμπερίληψης των αναπήρων εντοπίζεται και σε άλλα σημεία της Καινής Διαθήκης, όπως στην Α΄ Κορινθίους Επιστολή του Αποστόλου Παύλου και στην Επιστολή του Ιακώβου. Σύμφωνα με τον Απ. Παύλο στην Εκκλησία που είναι σώμα Χριστού, όλα τα μέλη έχουν ανάγκη το ένα το άλλο (Α΄ Κορ. 12:21). **Ο Άγιος Παύλος υπαινίσσεται την ανάγκη και το δικαίωμα των αναπήρων για πλήρη ένταξη στη λειτουργία της Εκκλησίας.** Μια ένταξη που συνεπάγεται την αντιμετώπιση των συγκεκριμένων προσώπων όχι ως αντικείμενα φιλανθρωπίας αλλά ως ενεργούς παράγοντες, ικανούς να συνεισφέρουν, στον

βαθμό που μπορούν, με τις δικές τους μοναδικές ικανότητες. **Ο δε Απόστολος Ιάκωβος, συντασσόμενος με τον Παύλο, προτρέπει στην επιστολή του να μην γίνονται διακρίσεις και να μην υπάρχει μεροληψία σε βάρος ανθρώπων** (Ιακ. 2:6), διότι οι άνθρωποι με την εννοιοκρατία ακυρώνουν την πίστη τους στον Χριστό (Ιακ. 2:1). Η στάση αυτή πρέπει να εμπνέει και εμάς που καλούμαστε να συμπεριλάβουμε στην κοινωνική μας ζωή και στις ανθρώπινες σχέσεις όλους τούς συνανθρώπους μας, χωρίς να εξαιρούμε όσους έχουν κάποια αναπηρία”, αναφέρεται μεταξύ άλλων στο μήνυμα του Σεβασμιωτάτου.

“Σήμερα, 3 Δεκεμβρίου, Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία, τα διδάγματα του ευαγγελικού αναγνώσματος είναι οδοδείκτης για όλους μας. Η τοπική μας Εκκλησία, σταθερά προσηλωμένη στην αγάπη για τον συνάνθρωπο, χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς, πρωτοστάτησε στη δημιουργία ενός Άτυπου Δικτύου τοπικών Φορέων και Συλλόγων Υγείας, που δραστηριοποιούνται στη Μαγνησία. Με τη λειτουργία του Δικτύου επιχειρούμε να δημιουργήσουμε, ακριβώς, αυτό το «δίχτυ» προστασίας και στήριξης, που έχουν ανάγκη τα Άτομα με Αναπηρία”, υπογραμμίζεται.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα του Μητροπολίτη Δημητριάδος:

Αγαπητοί μου Πατέρες και αδελφοί,

παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα,

Στην ευαγγελική περικοπή της σημερινής Κυριακής, που κατά αγαθή συγκυρία συμπίπτει με την **Παγκόσμια Ήμέρα Ατόμων με Αναπηρία**, ακούσαμε τα σχετικά με το θαύμα της θεραπείας του Τυφλού στην Ιεριχώ. Ο τυφλός αυτός άνθρωπος, όταν άκουσε ότι περνούσε από εκεί ο Χριστός, προσπάθησε να ζητήσει την βοήθειά Του, και παρά την αποδοκιμασία των άλλων ανθρώπων, κατάφερε την σωτήρια συνάντηση με τον Κύριο. Το θαύμα αυτό έρχεται να μας πει σημαντικά πράγματα, που έχουν να κάνουν με την στάση μας έναντι των συνανθρώπων μας με αναπηρίες ή ειδικές ανάγκες.

Πρώτο ζήτημα είναι αυτό που περιγράφεται με τον σύγχρονο όρο **Ενσυναίσθηση**. Όπως φαίνεται στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, οι ανάπηροι απεικονίζονται ως πρόσωπα εξαρτημένα κοινωνικά, ως αξιολύπητοι και έρμαια των άλλων, ως εγκλωβισμένοι, στερούμενοι της δυνατότητας για άσκηση ελέγχου της ζωής τους. Προβάλλουν ως άτομα με ελάχιστα δικαιώματα και ακόμα λιγότερες προσδοκίες. Ο Κύριός μας, σέ αντίθεση με όσους ζητούσαν από τον τυφλό να σωπάσει, προβάλλει ως πρότυπο ενσυναίσθησης. Σπλαχνίζεται, ενδιαφέρεται, συγκινείται. Τοποθετείται στην θέση του άλλου, όχι μόνον νοερά αλλά και ολοκληρωτικά. Ο

Ίδιος, άλλωστε, περιθωριοποιείται, απομονώνεται, απορρίπτεται από τους δικούς Του και τελικά κακοποιείται. Βιώνει ντροπή, ταπείνωση και υποβάθμιση, προβλήματα που αντιμετωπίζουν πολλοί ανάπηροι συνάνθρωποί μας. Η ενσυναίσθηση θα πρέπει να διακρίνει κάθε χριστιανό ώστε να διευκολύνεται η επαφή και συμπερίληψη με τους αναπήρους.

Ένα άλλο θέμα έχει να κάνει με την **ταυτότητα** ή τον χαρακτηρισμό των αναπήρων. Συχνά, οι άνθρωποι περιγράφονται με βάση το πρόβλημα, την αναπηρία τους και όχι την προσωπικότητά τους. Αυτό το ζήτημα υπήρχε και στην εποχή του Ιησού, όπως καταδεικνύεται από τις ευαγγελικές περικοπές, όπου περιγράφονται τα θαύματά Του. Έτσι, ο Ιησούς, σύμφωνα με την σημερινή ευαγγελική αφήγηση, θεραπεύει μεν κάποιον συγκεκριμένο άνθρωπο που όμως δεν αναφέρεται με το όνομά του, έναν άνθρωπο που αποδίδεται βάσει της αναπηρίας του: τον τυφλό. Ωστόσο, ο Χριστός απεργάζεται την θεραπεία και την επανένταξη των αδύναμων στην **ενεργό κοινωνική δράση, αντιμετωπίζοντας τους ασθενείς ως εικόνες Θεού που ορίζονται από την υπόστασή τους και όχι το πρόβλημα της υγείας τους**. Βλέπουμε ότι έχει μία προσωπική συζήτηση μαζί με τον τυφλό, τον ρωτά ελεύθερα να πει τί θέλει και επιδοκιμάζει εν τέλει την πίστη του. Η στάση του Κυρίου αντανακλάται και στον λειτουργικό τρόπο της Εκκλησίας, εφόσον όλες οι ευχές απευθύνονται σε συγκεκριμένο όνομα. Οι ανάπηροι αντιμετωπίζονται και πρέπει να αντιμετωπίζονται βάσει της προσωπικότητάς τους και όχι βάσει του προβλήματός τους.

Το ότι, όμως, στο ευαγγέλιο περιγράφεται η κατάσταση και όχι το όνομα αναδεικνύει ένα άλλο ζητούμενο, την Συμπερίληψη, δηλαδή ότι ο Κύριος ενδιαφέρετε για όλους τους τυφλούς και σκοπός του είναι η θεραπεία του προβλήματος στο σύνολό του. Ο Χριστός με την ενανθρώπισή Του προσλαμβάνει και ενοποιεί στο πρόσωπό Του τους πάντες. Ενδιαφέρεται και θεραπεύει όσους το ζητούν. Αφ' ενός, θεραπεύει τα σωματικά και ψυχικά νοσήματα, αφ' ετέρου, καταλύει την περιθωριοποίηση και τον διαχωρισμό που συνεπάγονταν οι αναπηρίες. Στις δε τελευταίες μέρες της επίγειας ζωής Του, θα μπορούσε κάποιος να πει ότι οικειοποιείται το στίγμα της αναπηρίας, καθώς το σώμα Του σημαδεύεται και συντρίβεται από τα βασανιστήρια. Γίνεται ταυτόχρονα η ολότητα της ανθρωπότητας, ικανός και θαλερός όπως πλάστηκε ο άνθρωπος από τον Θεό αλλά και πάσχων όπως και οι πρωτόπλαστοι μετά την πτώση.

Η αναγκαιότητα της συμπερίληψης των αναπήρων εντοπίζεται και σε άλλα σημεία της Καινής Διαθήκης, όπως στην Α' Κορινθίους Επιστολή του Αποστόλου Παύλου και στην Επιστολή του Ιακώβου. Σύμφωνα με τον Απ. Παύλο στην Εκκλησία που είναι σώμα Χριστού, όλα τα μέλη έχουν ανάγκη το ένα το άλλο (Α' Κορ. 12:21). Ο

Άγιος Παύλος υπαινίσσεται την ανάγκη και το δικαίωμα των αναπήρων για πλήρη ένταξη στη λειτουργία της Εκκλησίας. Μια ένταξη που συνεπάγεται την αντιμετώπιση των συγκεκριμένων προσώπων όχι ως αντικείμενα φιλανθρωπίας αλλά ως ενεργούς παράγοντες, ικανούς να συνεισφέρουν, στον βαθμό που μπορούν, με τις δικές τους μοναδικές ικανότητες. Ο δε Απόστολος Ιάκωβος, συντασσόμενος με τον Παύλο, προτρέπει στην επιστολή του να μην γίνονται διακρίσεις και να μην υπάρχει μεροληψία σε βάρος ανθρώπων (Ιακ. 2:6), διότι οι άνθρωποι με την εννοιοκρατία ακυρώνουν την πίστη τους στον Χριστό (Ιακ. 2:1). Η στάση αυτή πρέπει να εμπνέει και εμάς που καλούμαστε να συμπεριλάβουμε στην κοινωνική μας ζωή και στις ανθρώπινες σχέσεις όλους τούς συνανθρώπους μας, χωρίς να εξαιρούμε όσους έχουν κάποια αναπηρία.

Σήμερα, 3 Δεκεμβρίου, Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία, τα διδάγματα του ευαγγελικού αναγνώσματος είναι οδοδείκτης για όλους μας. Η τοπική μας Εκκλησία, σταθερά προσηλωμένη στην αγάπη για τον συνάνθρωπο, χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς, πρωτοστάτησε στη δημιουργία ενός Άτυπου Δικτύου τοπικών Φορέων και Συλλόγων Υγείας, που δραστηριοποιούνται στη Μαγνησία. Με τη λειτουργία του Δικτύου επιχειρούμε να δημιουργήσουμε, ακριβώς, αυτό το «δίχτυ» προστασίας και στήριξης, που έχουν ανάγκη τα Άτομα με Αναπηρία.

Έχουν γίνει αρκετά, τα τελευταία χρόνια, στον τομέα της πρόσβασης, της ένταξης και των προνομιακών παροχών, με σκοπό τη στήριξη και ενδυνάμωση των ατόμων με αναπηρία. Το ζητούμενο σήμερα δεν είναι ο μη-αποκλεισμός, αλλά η ΙΣΟΤΙΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ των ΑΜΕΑ σε κάθε έκφανση της προσωπικής και δημόσιας ζωής: ισοτιμία μέσα στην οικογένεια, ισοτιμία στην εκπαίδευση, την εργασία, τις υπηρεσίες υγείας και σε όλες τις παροχές και δυνατότητες που προσφέρει η σύγχρονη κοινωνία.

Η αναπηρία βιώνεται διαφορετικά, ανάλογα με την ηλικία, το φύλο (τα παιδιά και οι γυναίκες είναι οι πιο ευάλωτες ομάδες), την καταγωγή, τον τόπο κατοικίας, τη μόρφωση και το επάγγελμα. Όσο ευρύτερο και αποτελεσματικότερο είναι το δίκτυο στήριξης το οικογενειακού και κοινωνικού περίγυρου, τόσο μεγαλύτερες δυνατότητες δίνονται στο άτομο με αναπηρία να αναπτύξει την προσωπικότητά του και να επιτύχει την ισότιμη συμμετοχή του.

Με γνώμονα όλα τα παραπάνω, φέτος, με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Ατόμων με Αναπηρία, η Ιερά μας Μητρόπολη, σε συνεργασία με Φορείς και Συλλόγους Υγείας που εδρεύουν στη Μαγνησία, διοργανώνει, ήδη από την Παρασκευή 1η έως αύριο Δευτέρα 4 του μηνός Δεκεμβρίου, δράσεις και Εκδηλώσεις αφιερωμένες στην ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση των πολιτών. Στο πλαίσιο αυτό, σε λίγη ώρα, στις 11.30 το πρωί, στο Συνεδριακό Κέντρο

Θεσσαλίας, θα πραγματοποιηθεί Εκδήλωση αφιερωμένη στις οικογένειες των ατόμων ΑμεΑ, ενώ αύριο Δευτέρα 4/12, από τις 5 έως τις 7 το απόγευμα, θα πραγματοποιηθεί εθελοντική αιμοδοσία και εθελοντική λήψη μυελού των οστών, στο προαύλιο του Ι. Ν. Αγίου Νικολάου Βόλου.

Σας καλούμε και σας προτρέπουμε να συμμετάσχετε όπου μπορείτε στις δράσεις αυτές, που έχουν ως στόχο να ενημερώσουμε και να ευαισθητοποιήσουμε τους συνανθρώπους μας και ιδιαίτερα τους νέους, αναφορικά με την αναπηρία. Ταυτόχρονα, να αφουγκρασθούμε προσεκτικά τις ανάγκες των Ατόμων με Αναπηρία, να μελετήσουμε συστηματικά τις προτάσεις τους και να επιδιώξουμε την άμεση υλοποίηση πρωτοβουλιών και πρακτικών, που θα επιτρέψουν αυτή την ισότιμη και απρόσκοπτη συμμετοχή και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής τους. Στην θεάρεστη αυτή προσπάθεια καλούμε όλους να συμμετάσχουν και να συστρατευθούν, όπως μας επιβάλλει η πίστη μας στον Χριστό.

Μετά θερμών πατρικών ευχών,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ